

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 15313

гр. София, 07.05.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в
закрито заседание на 07.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

като разглежда дело номер **8417** по описа за **2024** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е по реда на чл. 248 от ГПК.

Образувано е по молба за изменение в частта за разноските на Решение № 1665 от 16.01.2025 г. постановено по адм. д. № 8417 / 2024 г. по описа на АССГ, от А. Й. – процесуален представител на директора на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, съгласно приложено по делото пълномощно № 233 – 4 от 28.11.2022 г.

В молбата са развити съображения, че съгласно т. 41 от Решение на Съда на ЕС от дата 25.01.2024 г. по дело С – 438 / 22 би било ограничение на конкуренцията, ако наредба предвижда минимален размер на адвокатски хонорар. Тоест съдът трябва да откаже прилагането на тези правила от наредбата. Предлага се да се присъди адвокатски хонорар в размер на 100 лева. Поддържа се, че в конкретния случай спорът не е такъв с правна сложност и не е налице особена процесуална активност от страна на процесуалния представител на жалбоподателя.

Жалбоподателят Р. Б. Р. в предоставения му едноседмичен срок е изразил становище по молбата чрез адвокатско дружество „Г., И., А. и К.“. В становище е посочено, че искането за изменение на разноските е недопустимо и неоснователно. С решението си АССГ се е произнесъл по претенцията за прекомерност на разноските и я е отхвърлил. Излагат се подробни аргументи, които са свързани с фактическата и правна сложност на делото.

С Решение № 4397 от 28.04.2025 г. на ВАС, Първо отделение, е отменено Определение № 5517 от 18.02.2025 г., на АССГ, с което искането за изменение на решението в частта за разноските е прието за недопустимо и е оставено без разглеждане. Посочено е, че АССГ трябва да продължи съдопроизводствените действия по искането за изменение на разноските, направено от НАП.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните намира от правна страна следното:

Молбата е подадена в срока за обжалване на съдебното решение, съгласно разпоредбата на чл. 248, ал. 1 ф) ГПК и изхожда от надлежна страна, поради което е **ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА**.

Разгледана по същество молбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Съображенията за това са следните:

Разпоредбата на чл. 248, ал. 1 от ГПК (приложима по силата на препращащата норма на § 2 от ДР

на ДОПК), постановява, че в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени решението в частта на разноските. Разпоредбата е приложима и по отношение и на другите актове, с които производството по делото е приключило, в това число и определенията при прекратяване на производството.

Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна (безвиновна), защото загубилата спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най - голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл. 81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

В Решение № 1665 от 16.01.2025 г. постановено по адм. д. № 8417 / 2024 г. по описа на АССГ, съдът е изложил подробни мотиви, че от жалбоподателя се претендират разноски в размер на 12 050. 00 лева. При материален интерес в размер на 454 010. 43 лева, приложима е разпоредбата на чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съгласно чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г., при интерес от 100 000 лв. до 500 000 лв., възнаграждението се определя на 8650 лв. плюс 4 % за горницата над 100 000 лв. Претендираният размер от страна на пълномощника на жалбоподателя не надвишава минималните размери. Напротив – той е значително под минималния праг. Доказани са плащания за 12 000 лева хонорар за адвокат и заплатена държавна такса в размер на 10. 00 лева. Тоест трябва да се присъдят разноски в полза на жалбоподателя в размер на 12 010. 00 лева.

Посоченото означава, че в своя акт, с който е приключило делото на първа инстанция, съдът се е произнесъл по разноските.

Искането за изменение в посока на намаление до размер от 100 лева, направено от процесуалния представител на НАП, е неоснователно. Претендираните от жалбоподателя и присъдени от съда разноски в тежест на НАП са изцяло съобразени с правната рамка. Върховният административен акт в своя краен съдебен акт е постановил, че осъжда НАП за близка по размер на присъдената от АССГ сума (12 000 лева).

Предвид на това, подадената молба за изменение на решението в частта му за разноските е неоснователна.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК, във връзка с § 2 от ДР на ДОПК, Административен съд София-град, I отделение - 45 – ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на А. Й. – процесуален представител на директора на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, съгласно приложено по делото пълномощно № 233 – 4 от 28.11.2022 г., за изменение на Решение № 1665 от 16.01.2025 г., в частта му за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба, пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок от съобщаването му.